

Fremsat den 21. marts 2018 af justitsministeren (Søren Pape Poulsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tv-overvågning og lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger

(Videreførelse af regler om behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, mulighed for deling mellem erhvervsdrivende af billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning af formodede gerningspersoner m.v.)

§ 1

I lov om tv-overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 11. oktober 2007 som ændret ved lov nr. 713 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 422 af 10. maj 2011, § 1 i lov nr. 736 af 25. juni 2014 og § 5 i lov nr. 1728 af 27. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 a indsættes:

»§ 3 b. Bestemmelserne i artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesforordningen) og databeskyttelseslovens § 22 gælder uanset en eventuel skiltning i medfør af §§ 3 og 3 a.«

2. Efter § 4 b indsættes:

»§ 4 c. Billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, må kun videregives, hvis

- 1) den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke,
- 2) videregivelsen følger af lov, eller
- 3) videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed.

Stk. 2. Bortset fra stk. 1 må en erhvervsdrivende videregive billed- og lydoptagelser, der er optaget i forbindelse med tv-overvågning, internt i organisationen eller til andre erhvervsdrivende i kriminalitetsforebyggende øjemed, hvis

- 1) optagelserne viser personer, som formodes at have begået eller forsøgt at begå en eller flere berigelsesforbrydelser eller lignende af ikke bagatelagtig karakter mod den erhvervsdrivende,

- 2) den eller de formodede gerningspersoner senest samme dag er anmeldt til politiet af den erhvervsdrivende for at have begået den pågældende forbrydelse,
- 3) der er konkrete grunde til at tro, at den eller de formodede gerningspersoner vil begå ligeartet kriminalitet som nævnt i nr. 1 mod den kreds af erhvervsdrivende, som optagelserne videregives til, og
- 4) videregivelsen sker i et lukket system inden for den erhvervsdrivendes egen organisation eller en erhvervsorganisation, erhvervs sammenslutning eller lignende, hvor vurderingen af, om optagelserne kan videregives i systemet, foretages af en eller flere kvalificerede fagpersoner, og hvor det sikres, at optagelserne kun kan tilgås af et begrænset antal autoriserede personer hos de relevante erhvervsdrivende og den systemansvarlige.

Stk. 3. Forinden iværksættelse af videregivelse til andre erhvervsdrivende i et system som nævnt i stk. 2, nr. 4, skal den systemansvarlige indhente tilladelse fra Datatilsynet. Datatilsynet kan fastsætte vilkår for tilladelsen.

Stk. 4. Optagelser som nævnt i stk. 1 skal slettes senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Optagelser kan opbevares i et længere tidsrum end nævnt i stk. 4, hvis det er nødvendigt af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist eller behandling af oplysningerne i kriminalitetsforebyggende øjemed efter stk. 2. Er opbevaring nødvendig af hensyn til en konkret tvist, skal den dataansvarlige inden for den frist, der er angivet i stk. 4, underrette den, som tvisten vedrører, og på anmodning udlevere en kopi af optagelsen til den pågældende.

§ 4 d. En kommune må kun behandle billedoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning omfattet af § 2 a, hvis

- 1) den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til behandlingen, eller

2) behandlingen sker med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i det tv-overvågede område.

Stk. 2. Optagelser som nævnt i stk. 1 må videregives i de tilfælde, der er nævnt i § 4 c, stk. 1.

Stk. 3. Optagelser som nævnt i stk. 1 skal slettes, senest 30 dage efter at optagelserne er foretaget.

§ 4 e. Datatilsynet fører tilsyn med enhver behandling af personoplysninger omfattet af §§ 4 c og 4 d.«

3. I § 5 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder den, der i forbindelse med en behandling, som udføres for private, overtræder § 4 c.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

§ 2

I lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, jf. lov nr. 410 af 27. april 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 51 indsættes før stk. 1 som nyt stykke:

»Vedkommende minister kan i særlige tilfælde fastsætte nærmere regler for behandlinger af oplysninger omfattet af loven, som foretages for politiet, anklagemyndigheden, herunder den militære anklagemyndighed, kriminalforsorgen og Den Uafhængige Politiklagemyndighed.«

Stk. 1 bliver herefter stk. 2.

§ 3

Loven træder i kraft den 25. maj 2018.

§ 4

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne, men lovens § 2 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for rigsmyndighedernes behandling af oplysninger med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 2. Loven gælder ikke for Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Gældende ret
  - 2.1. Persondataloven
  - 2.2. Lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger
3. Justitsministeriets overvejelser og forslag
  - 3.1. Videreførelse af regler om behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning
  - 3.2. Mulighed for deling af billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning mellem erhvervsdrivende
  - 3.3. Videreførelse af bemyndigelse til i særlige tilfælde at fastsætte nærmere regler for behandling af personoplysninger
4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer mv.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Justitsministeriet har den 25. oktober 2017 fremsat lovforslag nr. L 68 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven). Databeskyttelsesloven, som sammen med databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016) afløser reglerne i persondataloven, træder i kraft den 25. maj 2018.

Med databeskyttelsesloven ophæves persondataloven således fra den 25. maj 2018.

Det fremgår af bemærkningerne til § 46, stk. 2, i lovforslaget til databeskyttelsesloven, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 68 som fremsat den 25. oktober 2017, side 206-207, at

persondatalovens kapitel 6 a om behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning i et særskilt lovforslag vil blive foreslået videreført i tv-overvågningsloven.

På den baggrund indeholder dette lovforslag et forslag om, at der i tv-overvågningsloven videreføres regler svarende til persondatalovens kapitel 6 a om behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Samtidig indeholder lovforslaget et forslag om at videreføre mulighederne for, at vedkommende minister i særlige tilfælde kan fastsætte regler for behandling af personoplysninger, der foretages for retshåndhævende myndigheder til brug for retshåndhævelsesformål, som ellers vil blive ophævet, når persondataloven ophæves.

Herudover ønsker regeringen, at erhvervsdrivende og ansatte i detailhandlen trygt skal kunne drive virksomhed og gå på arbejde. Tyveri er en alvorlig krænkelse af den private ejendomsret, og et røveri kan have store personlige konsekvenser for den enkelte.

Mange erhvervsdrivende benytter sig af mulighederne for at foretage tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed og har gode erfaringer hermed.

Erhvervsdrivende deler desuden allerede i dag oplysninger i kriminalitetsforebyggende øjemed om f.eks. signalement på formodede gerningspersoner eller særlige fremgangsmåder ved tyverier mv.

Hidtil har det imidlertid ikke været lovligt at dele billedoptagelser fra tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed med andre erhvervsdrivende, og de erhvervsdrivende er henvist til at videregive de pågældende oplysninger på anden måde, f.eks. ved beskrivelse af signalement.

Samtidig opleves en række tyverier af mere organiseret og systematisk karakter, som f.eks. begås af flere personer i forening.

Regeringen finder, at erhvervsdrivende skal have mulighed for at advare hinanden om f.eks. omrejsende kriminelle ved bl.a. at videregive billeder af gerningspersonerne optaget med tv-overvågning, så de erhvervsdrivende effektivt kan beskytte sig selv, sine ansatte og værdier mod de kriminelles aktiviteter.

Lovforslaget indeholder på den baggrund et forslag om ændring af de gældende regler om behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, som giver er-

hvervsdrivende mulighed for at dele billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning med andre erhvervsdrivende i kriminalitetsforebyggende øjemed.

2. Gældende ret

2.1. Persondataloven

2.1.1. Behandling af personoplysninger, herunder i forbindelse med tv-overvågning, er generelt reguleret i lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer (persondataloven), jf. lovens § 1.

Persondataloven gælder både for behandling af personoplysninger, som foretages af private og offentlige myndigheder.

Ifølge persondatalovens § 2 a gælder loven ikke for behandling, som er omfattet af lov om retshåndhævende myndigheds, herunder politiets, behandling af personoplysninger. Dog gælder regler udstedt i medfør af bl.a. § 72 for den behandling af personoplysninger, der er omfattet af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, medmindre det vil være i strid med denne lov. Ifølge persondatalovens § 72 kan vedkommende minister i særlige tilfælde fastsætte nærmere regler for behandlinger, som udføres for den offentlige forvaltning.

2.1.2.1. Persondatalovens § 5 indeholder en række grundlæggende principper for den dataansvarliges behandling af oplysninger, herunder om indsamling, ajourføring og opbevaring mv. Behandling af oplysninger skal bl.a. ske i overensstemmelse med »god databehandlingsskik«, jf. § 5, stk. 1. Dette indebærer, at behandlingen skal være rimelig og lovlig. Indsamling af oplysninger må endvidere kun ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling af oplysningerne må ikke være i strid med disse formål, jf. § 5, stk. 2.

I kravet om udtrykkelighed ligger, at den dataansvarlige i forbindelse med indsamlingen skal angive et formål, som er tilstrækkeligt veldefineret og velafgrænset til at skabe åbenhed og klarhed omkring behandlingen, og at formålet skal defineres med en vis præcision.

Efter § 5, stk. 3, skal de oplysninger, som behandles, være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles. Bestemmelsen indeholder et proportionalitetsprincip, hvorefter behandling af personoplysninger ikke må gå videre, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, som den dataansvarlige er berettiget til at forfølge. Om betingelsen om proportionalitet er opfyldt, må vurderes ud fra den konkrete sammenhæng, hvori oplysningerne behandles.

Persondatalovens § 5, stk. 4, indeholder et krav til datakvaliteten i forbindelse med behandling af personoplysninger. Der skal således ske fornøden ajourføring af oplysningerne med henblik på at sikre, at der ikke behandles urigtige eller vildledende oplysninger. Oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, skal snarest muligt slettes eller rettes. Indsamlede oplysninger skal endvidere efter § 5, stk. 5, slettes eller anonymiseres, når det ikke længere er nødvendigt for den pågældende myndighed eller person at være i besiddelse af oplysningerne i en form, der gør det muligt at identificere enkeltpersoner.

2.1.2.2. Persondatalovens §§ 6-8 indeholder en række bestemmelser om, hvornår indsamling, registrering, videregivelse og anden behandling af personoplysninger må ske (behandlingsbetingelser).

Efter persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 1-7, kan behandling af ikke-følsomme personoplysninger (dvs. alle andre oplysninger end følsomme oplysninger omfattet af lovens §§ 7 og 8) ske, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke, eller hvis behandlingen er nødvendig af nærmere angivne grunde, herunder for at udføre en opgave i samfundets interesse eller for at varetage en berettiget interesse, som overstiger hensynet til den registreredes interesser.

Efter persondatalovens § 7, stk. 1, gælder et almindeligt forbud mod behandling af oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsmaessige og seksuelle forhold. § 7, stk. 2-6, indeholder dog visse undtagelser hertil. Behandling kan f.eks. ske, hvis den er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares (stk. 2, nr. 4), eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til en offentlig myndigheds varetagelse af opgaver på det strafferetlige område (stk. 6).

Efter persondatalovens § 8 gælder der særlige behandlingsregler med hensyn til oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold. Sådanne oplysninger må bl.a. behandles, hvis betingelserne i lovens § 7 er opfyldt. Herudover kan en offentlig myndighed behandle oplysninger om strafbare forhold mv., hvis det er nødvendigt for at varetage den pågældende myndigheds opgaver. Myndigheden kan alene videregive disse oplysninger, hvis betingelserne i § 8, stk. 2, nr. 1-4, er opfyldt, f.eks. hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke, eller videregivelse sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse.

Efter § 8, stk. 4, må private kun behandle oplysninger om strafbare forhold mv., hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke hertil, eller hvis behandlingen er nødvendig

til varetagelse af en berettiget interesse, som klart overstiger hensynet til den registrerede. Videregivelse af disse oplysninger kan kun ske, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke, eller videregivelse sker til varetagelse af offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundet hemmeligholdelse, jf. stk. 5.

2.1.2.3. Persondatalovens kapitel 8-10 indeholder en række regler om den registreredes rettigheder, som bl.a. omfatter ret til information om, at der indsamles oplysninger om den pågældende, jf. lovens §§ 28 og 29.

Efter § 29, stk. 1, påhviler det som udgangspunkt den dataansvarlige at oplyse om sin identitet og formålet med behandlingen mv. Det gælder dog ikke, hvis den registrerede allerede er bekendt med oplysningerne, hvis registreringen eller videregivelsen af oplysninger udtrykkeligt er fastsat ved lov, eller hvis underretning af den registrerede viser sig umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig. Oplysningspligten kan endvidere begrænses i medfør af lovens § 30, hvis det f.eks. er nødvendigt af hensyn til forebyggelse og efterforskning af straffesager.

Det følger af forarbejderne til persondatalovens § 26 b (jf. herom nedenfor under pkt. 2.2.3), at privates og offentlige myndigheders tv-overvågning af steder, der benyttes til almindelig færdsel, som altovervejende hovedregel vil være undtaget fra den oplysningspligt over for de registrerede personer, som følger af persondatalovens § 29, stk. 1, jf. Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, side 5411. Det skyldes, at en sådan pligt i praksis normalt ville være umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig at opfylde, jf. § 29, stk. 3. De personer, der færdes på det tv-overvågede område, vil imidlertid som følge af den skiltning mv., som sker i medfør af tv-overvågningslovens §§ 3 og 3 a, blive gjort bekendt med tv-overvågningen.

Den registrerede har endvidere ret til indsigt i de oplysninger, der behandles om den pågældende, og har bl.a. ret til at gøre indsigelse mod, at behandling finder sted, at få korrigeret eller slettet oplysninger, der er urigtige eller vildledende, og at klage til Datatilsynet, jf. lovens §§ 31-35 og 37-40.

2.1.2.4. Private og offentlige myndigheder, der behandler personoplysninger, herunder i forbindelse med tv-overvågning, vil være omfattet af bestemmelserne i persondatalovens §§ 41 og 42 om fortrolighed og datasikkerhed. Den dataansvarlige skal således iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven. Relevante sikkerhedsforanstaltninger kan f.eks. være fysisk sikring af datamedier, adgangskontrol og brug af password samt uddannelse og instruktion.

2.1.3. Persondatalovens kapitel 6 a (§§ 26 a- 26 d) indeholder specifikke regler om behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Efter persondatalovens § 26 a, stk. 1, må billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggendeøjemed, kun videregives, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke, hvis videregivelsen følger af lov, eller hvis videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarendeøjemed.

Det følger af persondatalovens § 26 a, stk. 2, at optagelser som nævnt i § 26 a, stk. 1, skal slettes senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget, jf. dog stk. 3.

Det følger af § 26 a, stk. 3, at optagelser kan opbevares i et længere tidsrum end nævnt i § 26 a, stk. 2, hvis det er nødvendigt af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist. Den dataansvarlige skal i så fald inden for den i stk. 2 angivne frist underrette den, som tvisten vedrører, og på anmodning udlevere en kopi af optagelsen til den pågældende.

Det fremgår af persondatalovens § 26 b, at bestemmelserne i persondatalovens §§ 29 og 30 om oplysningspligt og undtagelser fra oplysningspligten gælder uanset en eventuel skiltning i medfør af §§ 3 og 3 a i lov om tv-overvågning.

Ifølge persondatalovens § 26 c er behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning undtaget fra §§ 43, 48 og 52 om anmeldelse til Datatilsynet eller Domstolsstyrelsen. Uanset at behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning er undtaget fra § 48, skal Datatilsynets tilladelse til overførsel af sådanne oplysninger til tredjelande i medfør af § 27, stk. 1 og stk. 3, nr. 2-4, altid indhentes, hvis oplysningerne er omfattet af § 50, stk. 1.

Efter persondatalovens § 26 d må en kommune kun behandle billedoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning omfattet af § 2 a i lov om tv-overvågning, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til behandlingen, eller hvis behandlingen sker med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i det tv-overvågede område. Sådanne optagelser må videregives i de tilfælde, der er nævnt i § 26 a, stk. 1, og sådanne optagelser skal slettes, senest 30 dage efter at optagelserne er foretaget.

2.1.4. Datatilsynet har til opgave at føre tilsyn med persondatalovens overholdelse, behandle klager fra registrerede personer samt afgive udtalelser og udstede tilladelser i forbindelse med anmeldelse af behandlinger til tilsynet, jf. lovens §§ 55-64.

Efter persondatalovens § 62, stk. 3, har Datatilsynet mulighed for at foretage tilsyn/ inspektioner (kontrolbesøg) hos alle private dataansvarlige, der behandler personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning. Det gælder, selv om tv-overvågning er undtaget fra anmeldelsespligten til Datatilsynet, jf. lovens § 26 c, stk. 1.

2.1.5. Efter persondatalovens § 69 påhviler det endvidere den dataansvarlige at erstatte skade, der forvoldes ved behandling af personoplysninger i strid med persondatalovens bestemmelser, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne have været afværget ved den agtpågivenhed og omhu, der må kræves i forbindelse med behandling af oplysninger.

Herudover kan der efter omstændighederne tilkendes tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, f.eks. i anledning af uberettiget anvendelse af tv-overvågningsoptagelser.

2.1.6. Det følger af persondatalovens § 70, stk. 1, nr. 1, at den, der i forbindelse med behandling af personoplysninger, som udføres for private, bl.a. overtræder lovens § 5, stk. 2-5, § 6, § 7, stk. 1, § 8, stk. 4, 5 og 7, samt § 26 a, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Efter gældende praksis medfører strafbare overtrædelser af persondatalovens § 26 a i almindelighed en bøde på 5.000 kr. i førstegangstilfælde. Der ses ikke i praksis at være blevet idømt fængselsstraf for overtrædelser af bestemmelsen.

2.1.7. Som anført indledningsvis under pkt. 1.1 afløses reglerne i persondataloven fra den 25. maj 2018 af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Databeskyttelsesforordningen og forslaget til databeskyttelsesloven indeholder i vidt omfang bestemmelser svarende til reglerne i persondatalovens §§ 5-8, §§ 28-29, §§ 31-35, §§ 37-40, §§ 41-42, §§ 55-64 og §§ 69-70.

2.2. Lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger

2.2.1. Behandling af personoplysninger for politiet og andre retshåndhævende myndigheder til retshåndhævelsesformål er generelt reguleret i lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

Med retshåndhævelsesformål forstås forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, herun-

der for at beskytte mod eller forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed.

2.2.2.1. § 4 i lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger indeholder bl.a., ligesom persondataloven, en række grundlæggende principper for den dataansvarliges behandling af oplysninger, herunder om indsamling, ajourføring og opbevaring mv. Behandling af oplysninger skal bl.a. ske i overensstemmelse med »god data-behandlingsskik« og under hensyn til oplysningernes karakter, jf. § 4, stk. 1. Dette indebærer, at behandlingen skal være rimelig og lovlig. Indsamling af oplysninger må endvidere kun ske til udtrykkeligt angivne og saglige retshåndhævelsesformål, og senere behandling af oplysningerne må ikke være uforenelige med disse formål, jf. § 4, stk. 2.

Efter § 4, stk. 3, skal de oplysninger, som behandles, være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles.

2.2.2.2. §§ 9 og 10 i lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger indeholder, ligesom persondataloven, en række bestemmelser om, hvornår indsamling, registrering, videregivelse og anden behandling af personoplysninger må ske (behandlingsbetingelser).

Efter § 9 i lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger kan behandling af ikke-følsomme personoplysninger (dvs. alle andre oplysninger end følsomme oplysninger omfattet af lovens § 10) ske, når behandlingen er nødvendig for at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder for at beskytte mod eller forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed.

Efter § 10, stk. 1, i lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger gælder et almindeligt forbud mod behandling af oplysninger om race eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data, biometriske data med det formål entydigt at identificere en fysisk person, helbredsoplysninger eller oplysninger om en fysisk persons seksuelle forhold eller seksuelle orientering.

Efter § 10, stk. 2, må sådanne oplysninger dog behandles, når det er strengt nødvendigt og sker af hensyn til retshåndhævelsesformål, herunder for at beskytte den registreredes eller en anden fysisk persons vitale interesser, eller hvis behandlingen vedrører oplysninger, som tydeligvis er offentliggjort af den registrerede.

3. Justitsministeriets overvejelser og forslag

3.1. Videreførelse af regler om behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning

Justitsministeriet finder, at de gældende regler i persondatalovens kap 6 a om behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning bør videreføres i tv-overvågningsloven med henblik på et mere samlet regelsæt for, hvad der gælder i forbindelse med tv-overvågning.

Undtagelsesbestemmelsen i persondatalovens § 26 c foreslås imidlertid ikke videreført, idet anmeldelsesordningen efter persondatalovens §§ 43, 48 og 52, som undtagelsen omhandler, ikke videreføres med databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen.

I forhold til videreførelsen af persondatalovens § 26 a er det Justitsministeriets vurdering, at den registrerede skal beskyttes mod misbrug af billeder fra tv-overvågning, hvilket taler afgørende for at opretholde bestemmelseernes frister for sletning af tv-overvågningsoptagelser og snævre grænser for, i hvilke tilfælde en privat – uden den enkelte registreredes samtykke – må videregive billed- og lydoptagelser med personoplysninger fra tv-overvågning optaget i kriminalitetsforebyggende øjemed.

For så vidt angår videreførelsen af persondatalovens § 26 d, finder Justitsministeriet det rigtigst, at kommunernes anvendelse af optagelser fra tv-overvågning omkring udsatte boligområder med henblik på at fremme trygheden alene kan ske til dette formål, medmindre den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til, at oplysninger anvendes til et andet formål.

Derudover finder Justitsministeriet, at Datatilsynet fortsat skal føre tilsyn med behandling af personoplysninger omfattet af de regler, der viderefører persondatalovens § 26 a og § 26 d.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

For så vidt angår persondatalovens § 26 b, er det Justitsministeriets vurdering, at bestemmelsen bør videreføres med nødvendige ændringer som følge af databeskyttelsesforordningen. Bestemmelsen blev indført i persondataloven ved lov nr. 519 af 6. juni 2007 med henblik på at præcisere, at oplysningspligten i persondataloven gælder, uanset eventuel skiltning i henhold til tv-overvågningslovens §§ 3 og 3 a, med henblik på at undgå enhver tvivl om, hvorvidt oplysningspligten efter persondatalovens §§ 29 og 30 skal iagttages, jf. herved bemærkningerne til lovforslag nr. L 162 af 28. februar 2007 (Folketingstidende 2006-2007, Tillæg A,

side 5399) med henvisning til side 151-152 i betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

Det følger bl.a. af tv-overvågningslovens §§ 3 og 3 a, at private og offentlige myndigheder, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller arbejdspladser, som udgangspunkt ved skiltning eller på anden tydelig måde skal give oplysning herom.

Det følger af persondatalovens § 29, stk. 1, at det påhviler den dataansvarlige at oplyse om sin identitet og formålet med behandlingen mv. Dette gælder dog ikke, hvis 1) den registrerede allerede er bekendt med oplysningerne, 2) registreringen eller videregivelsen af oplysninger udtrykkeligt er fastsat ved lov, eller 3) underretning af den registrerede viser sig umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig, jf. lovens § 29, stk. 2 og 3. Oplysningspligten kan endvidere begrænses i medfør af lovens § 30, hvis det er nødvendigt af hensyn til bl.a. statens sikkerhed, forsvaret, den offentlige sikkerhed, forebyggelse og efterforskning af straffesager, beskyttelse af den registreredes interesser eller andres rettigheder og frihedsrettigheder.

Persondatalovens §§ 29 og 30 erstattes af tilsvarende regler i databeskyttelsesforordningens artikel 14 og databeskyttelseslovens § 22.

Justitsministeriet finder, at præciseringen om, at reglerne om oplysningspligt skal iagttages uanset skiltning, bør videreføres for at undgå enhver tvivl herom.

Det bemærkes, at den såkaldte "Artikel 29-gruppe" primo 2018 har udsendt en vejledning angående databeskyttelsesforordningens regler om gennemsigtighed, herunder oplysningspligten, hvoraf det fremgår, at indsamling af personoplysninger ved observation, f.eks. ved brug af kameraer, er omfattet af oplysningspligten efter forordningens artikel 13 om indsamling af personoplysninger hos den registrerede (Vejledning om gennemsigtighed i henhold til forordning 2016/679, WP260, side 14) og således ikke – som hidtil antaget efter den danske persondatalov – artikel 14 om oplysningspligt i forbindelse med behandling af personoplysninger, der ikke er indsamlet hos den registrerede. Artikel 29-gruppen er et rådgivende og uafhængigt organ nedsat i medfør af databeskyttelsesdirektivets artikel 29, som består af en repræsentant for den eller de tilsynsmyndigheder, som hver medlemsstat har udpeget, og af en repræsentant for den eller de myndigheder, der er oprettet for fællesskabsinstitutionerne og -organerne, samt af en repræsentant for Kommissionen.

En konsekvens af denne fortolkning vil kunne være en udvidelse af de oplysninger, der skal meddeles til de registrerede, når der foretages tv-overvågning, herunder krav til indholdet af skiltningen.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er Justitsministeriets opfattelse, at tv-overvågning i tv-overvågningslovens forstand, uanset udtalelsen fra Artikel 29-gruppen, fortsat er omfattet af artikel 14, der svarer til persondatalovens § 29. Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at denne forståelse følger af Datatilsynets praksis, som har været gældende i Danmark igennem de sidste ca. 15 år og lagt til grund i adskillige lovforslag vedtaget i Folketinget. Samtidig er det Justitsministeriets vurdering, at det synes tvivlsomt, om man i forbindelse med tv-overvågning reelt set kan sige, at oplysningerne er indsamlet hos den registrerede. Dette skal ses i lyset af, at det alene er tilfældigt, at man befinder sig på et område, der tv-overvåges. Det skal også ses i lyset af ordlyden og sammenhængen mellem forordningens artikel 13 og 14, som efter Justitsministeriets vurdering medfører, at artikel 13 alene finder anvendelse, når personoplysninger indsamles direkte hos den registrerede, hvilket ikke kan siges at være tilfældet ved tv-overvågning. Hertil kommer, at EU-Domstolen i sag C-212/13, František Ryneš, dom af 11. december 2014, synes at pege på – dog uden at tage endelig stilling til spørgsmålet – at det er databeskyttelsesdirektivets artikel 11, der svarer til databeskyttelsesforordningens artikel 14, der er den relevante bestemmelse om oplysningspligt i forbindelse med tv-overvågning, jf. dommens præmis 34.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Endelig finder Justitsministeriet, at overtrædelser af de bestemmelser, der efter gældende ret findes i persondatalovens § 26 a og foreslås videreført i tv-overvågningsloven, fortsat skal medføre strafansvar.

Det foreslås derfor, at det videreføres, at overtrædelse kan medføre bødestraf eller fængsel i indtil 6 måneder. Strafferammen foreslås hævet fra 4 måneder til 6 måneder for at afstemme dette lovforslag med databeskyttelsesloven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

3.2. Mulighed for deling af billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning mellem erhvervsdrivende

Efter de gældende regler i persondatalovens § 26 a, stk. 1, må erhvervsdrivende ikke videregive billed- og lydoptagelser fra kriminalitetsforebyggende tv-overvågning til andre end politiet i kriminalitetsopklarende øjemed, medmindre den registrerede har givet samtykke eller andet følger af lov.

Justitsministeriet finder, at erhvervsdrivende, der har været udsat for berigelseskriminalitet af ikke bagatelagtig karakter, f.eks. tyveri for en ikke ubetydelig værdi, svindel med betalingskort eller røveri, skal have mulighed for at videre-

give billed- og lydoptagelser af den formodede gerningsperson fra tv-overvågning sammen med andre nødvendige oplysninger for at advare erhvervsdrivende mod den formodede gerningsperson, hvis det kan forventes, at den pågældende gerningsperson på ny vil begå ligeartet kriminalitet mod erhvervsdrivende.

På den baggrund foreslås det, at en erhvervsdrivende, der har været udsat for berigelseskriminalitet eller lignende, får mulighed for i kriminalitetsforebyggende øjemed og på visse nærmere betingelser at dele billed- og lydoptagelser, der er optaget i forbindelse med tv-overvågning, af en formodet gerningsperson internt hos den erhvervsdrivende selv og med andre relevante erhvervsdrivende.

De nærmere betingelser er bl.a. fastsat for at sikre mod fejl og mistænkeliggørelse af uskyldige.

Videregivelse af billed- og lydoptagelser betinges bl.a. af, at optagelserne viser personer, som formodes at have begået eller forsøgt at begå en eller flere berigelsesforbrydelser eller lignende forbrydelser af ikke bagatelagtig karakter mod den erhvervsdrivende, der videregiver optagelserne.

Endvidere betinges videregivelse af, at den erhvervsdrivende senest samme dag anmelder den eller de formodede gerningspersoner til politiet for at have begået den pågældende forbrydelse.

Endvidere betinges videregivelse af, at der er konkrete grunde til at tro, at den eller de formodede gerningspersoner på ny vil begå ligeartet kriminalitet mod erhvervsdrivende som f.eks. en bestemt gruppe af erhvervsdrivende i en specifik by, region eller hele landet.

Det er derfor en forudsætning, at det kan sandsynliggøres, at der er en vis kvalificeret risiko for, at den eller de formodede gerningspersoner vil begå berigelsesforbrydelser eller lignende mod de erhvervsdrivende, som optagelserne videregives til. Videregivelsen skal således begrænses, så vidt det er muligt.

For så vidt angår videregivelse af optagelser af en eller flere formodede gerningspersoner for at advare andre foreslås det, at dette kun må ske i et lukket system inden for den erhvervsdrivendes egen organisation eller en erhvervsorganisation, sammenslutning af erhvervsdrivende eller lignende, som er ansvarlig for systemet.

Det foreslås desuden, at vurderingen af, om optagelser må videregives i systemet, skal foretages af en eller flere kvalificerede fagpersoner. Den eller de pågældende fagpersoner skal have fornødne uddannelses- og erfaringsmæssige kom-

petencer til at foretage de ovenfor angivne vurderinger på baggrund af optagelser og de foreliggende oplysninger.

Det foreslås samtidig, at det skal sikres i systemet, at det kun kan tilgås af et begrænset antal autoriserede personer hos de relevante erhvervsdrivende og den systemansvarlige. Dette skal medvirke til at skabe sikkerhed for, at oplysningerne ikke misbruges eller bliver udbredt til flere personer, end det der er nødvendigt for at kunne forebygge kriminalitet fra de personer, der videregives oplysninger om i systemet.

Endelig foreslås det, at det skal være en forudsætning for, at der kan videregives sådanne oplysninger til andre erhvervsdrivende, at behandlingen af billed- og lydoptagelser i det pågældende system, har opnået tilladelse fra Datatilsynet. Der skal således være kontrol med, at behandlingen lever op til kravene, inden det tages i brug. Tilsynet skal kunne fastsætte vilkår for anvendelsen af systemet med henblik på at sikre lovlige behandling af oplysningerne i systemet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

3.3. Videreførelse af bemyndigelse til i særlige tilfælde at fastsætte nærmere regler for behandling af personoplysninger

Med ophævelsen af persondataloven, herunder lovens § 2 a og § 72, vil det ikke længere være muligt for vedkommende minister, herunder navnlig justitsministeren og forsvarsministeren, i særlige tilfælde at fastsætte nærmere regler for anklagemyndighedens, herunder den militære anklagemyndighed, kriminalforsorgens og Den Uafhængige Politiklagemyndigheds behandling af personoplysninger med henblik på retshåndhævelse.

Ved § 1 i lov nr. 671 af 8. juni 2017 blev muligheden for, at justitsministeren kan fastsætte sådanne regler for politiets behandling af oplysninger, videreført i politilovens § 2 a, stk. 3.

Justitsministeriet finder, at mulighederne for, at vedkommende minister i særlige tilfælde kan fastsætte nærmere regler for behandlinger af personoplysninger, som udføres for anklagemyndigheden, herunder den militære anklagemyndighed, kriminalforsorgen og Den Uafhængige Politiklagemyndighed, også skal videreføres.

For at undgå enhver tvivl om, hvorvidt der i samme omfang kan fastsættes regler for behandlinger af personoplysninger, som foretages for politiet, finder Justitsministeriet uanset bestemmelsen i politilovens § 2 a, stk. 3, at bemyndigelsen også skal gælde for behandlinger, som foretages for politiet.

Der foreslås på den baggrund indsat en bestemmelse herom i lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2.

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Som anført indledningsvis under pkt. 1.1 finder databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven anvendelse fra den 25. maj 2018.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder bl.a. for behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Forordningen og loven gælder dog bl.a. ikke for behandling af personoplysninger omfattet af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

I databeskyttelsesforordningen findes de relevante bestemmelser om, hvornår almindelige personoplysninger må behandles, herunder indsamles og videregives, i forordningens artikel 6, stk. 1, hvorefter behandling af personoplysninger kun er lovlige, hvis den registrerede har givet samtykke til behandlingen af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. litra a, hvis behandling er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt, jf. litra b, hvis behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. litra c, hvis behandling er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden fysisk persons vitale interesser, jf. litra d, hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. litra e, eller hvis behandling er nødvendig for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn, jf. litra f.

Herudover skal de grundlæggende principper i forordningens artikel 5 altid iagttages. Det følger bl.a. heraf, at personoplysninger skal behandles lovlige, rimelige og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed). Endvidere må personoplys-

ninger indsamles til legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (formålsbegrænsning). Herudover skal personoplysninger være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (dataminimering).

Ifølge forordningens artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af stk. 1, litra c og e, ved at fastsætte mere specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlige og rimelige behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX (artikel 85-91).

Det fremgår herom af betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, at det efter forordningen kun vil være muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, hvorfor det ikke for så vidt angår artikel 6, stk. 1, litra a, b, d og f, vil være muligt at tilpasse anvendelsen, jf. herved side 166.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, der fastsætter nærmere betingelser for at anvende artikel 6, stk. 2, at grundlaget for behandling i henhold til stk. 1, litra c og e, skal fremgå af EU-retten eller af medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, skal ses i forlængelse af artikel 6, stk. 2. Artikel 6, stk. 3, er således en uddybning af, hvordan de bestemmelser, som indføres efter artikel 6, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne kan opretholde eller indføre specifikke regler, nærmere vil skulle udformes.

Efter databeskyttelsesforordningen er det således muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse.

For så vidt angår den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede § 4 c, stk. 1, som viderefører de gældende regler i persondatalovens § 26 a, stk. 1, om videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger fra tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, er det Justitsministeriets vurdering, at disse regler kan videreføres inden for rammerne af forordningens artikel 6.

Det samme gælder den foreslåede § 4 c, stk. 2 og 3, i lovforslagets § 1, nr. 2, der giver erhvervsdrivende mulighed for at videregive billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning af formodede gerningspersoner. Efter Justitsministeriets vurde-

ring holder den foreslåede ordning sig endvidere inden for forordningens artikel 5, herunder kravet om dataminimering. Det bemærkes herom, at billed- og lydoptagelser af formodede gerningspersoner må anses for at være et langt mere anvendeligt og sikkert middel end et signalement til at fastslå, om en person er den formodede gerningsperson og dermed til at opnå formålet med at forebygge mod nye forbrydelser mod andre erhvervsdrivende. Med et billede af personen vil det således med en højere grad af sikkerhed kunne fastslås af relevante medarbejdere hos de erhvervsdrivende, om man har øje på den person, der advares imod, eller en anden person med et lignende signalement, som ellers ville kunne forveksles med den formodede gerningsperson og blive mistænkeliggjort.

Dertil kommer særligt for bestemmelserne om erhvervsdrivendes mulighed for at videregive billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning, at det for så vidt angår oplysninger om strafbare forhold følger af forordningens artikel 10, 1. pkt., sidste led, at private alene kan behandle oplysninger om strafbare forhold, hvis behandlingen har hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som giver passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.

I forslaget til databeskyttelseslovens § 8 er der bl.a. fastsat generelle regler om, hvornår private må behandle og videregive oplysninger om strafbare forhold. Reglerne svarer til det, der gælder i dag efter persondatalovens § 8 om privates behandling og videregivelse af oplysninger om strafbare forhold.

Videregivelse af overvågningsbilleder af en formodet gerningsperson for berigelseskriminalitet vil omfatte personoplysninger om strafbare forhold, hvorfor særligt den foreslåede ordning – men i visse tilfælde også situationer omfattet af bestemmelserne, der foreslås videreført i den foreslåede § 4 c, stk. 1 – vil være omfattet af kravet i forordningens artikel 10.

For at private kan behandle oplysninger om strafbare forhold, skal der således fastsættes nationale regler herom, som giver passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Der henvises til betænkningen, side 243-248.

De ”snævre betingelser” i den foreslåede ordning for erhvervsdrivendes videregivelse af billed- og lydoptagelser af formodede gerningspersoner antages derfor også at kunne indføres inden for rammerne af forordningens artikel 10, 1. pkt., sidste led.

Det bemærkes, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen, f.eks. reglerne om pligter for en dataansvarlig og databehandler, gælder for behandling af personoplysninger inden for rammerne af den foreslåede §§ 4 c og 4 d. Det

samme gælder reglerne efter forslaget til databeskyttelsesloven. Reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven skal således iagttages, når personoplysninger behandles efter de foreslåede bestemmelser.

Dette indebærer bl.a., at personoplysninger på billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, som ikke er omfattet af slettefristen på 30 dage efter den foreslåede § 4 c, stk. 4, bliver omfattet af den almindelige sletteregel i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e, hvorefter personoplysninger ikke må opbevares længere end nødvendigt til de formål, hvortil oplysningerne behandles. Efter denne bestemmelse skal oplysningerne således slettes eller lignende fra systemet, når der ikke længere den fornødne risiko for, at erhvervsdrivende kan blive udsat for gerningspersonens forbrydelser.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning. For så vidt angår forslaget om ændring af tv-overvågningsloven vurderes det at medføre et begrænset øget ressourceforbrug for Datatilsynet, som holdes inden for Datatilsynets eksisterende økonomiske ramme.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning

9. Forholdet til EU-retten

Der henvises til bemærkningerne ovenfor under punkt 4, hvorefter det er Justitsministeriets vurdering, at de foreslåede regler kan henholdsvis videreføres og henholdsvis indføres inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og stk. 3, og artikel 10, 1. pkt., sidste led.

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 19. januar til den 16. februar 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amnesty International, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Copenhagen Business School (CBS), Danmarks Jurist- og Økonomforbund, Danmarks Lejerforeninger, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Journalistforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Udlejere, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandforening, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervslejernes Landsorganisation, Finans og Leasing, Finansrådet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen Industriel Retsbeskyttelse, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd FTF, Færøernes Landsstyre, Grønlands Selvstyre, Handelshøjskolen – Århus Universitet, Danmarks Domstole, Højesteret, Institut for Menneskerettigheder, IT-Branchen, IT-Politisk Forening, Justitia, KL, Københavns Universitet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Liberale Erhvervs Råd, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, PROSA, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigspolitiet, Rådet for Digital Sikkerhed, samtlige byretter, samtlige kommuner, samtlige ministerier, samtlige regioner, SikkerhedsBranchen, Syddansk Universitet, Sø- og Handelsretten, Vestre Landsret, Østre Landsret, Aalborg Universitet, Aarhus Retshjælp og Aarhus Universitet.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Det er Justitsministeriets vurdering, at de foreslåede regler kan henholdsvis videreføres og henholdsvis indføres inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og stk. 3, og artikel 10, 1. pkt., sidste led.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter persondatalovens § 26 b gælder bestemmelserne i persondatalovens §§ 29 og 30 uanset en eventuel skiltning i medfør af §§ 3 og 3 a i lov om tv-overvågning.

Med den foreslåede § 3 b foreslås persondatalovens § 26 b videreført med nødvendige tilpasninger som følge af databeskyttelsesforordningen (forordning 2016/679) og databeskyttelsesloven.

Det følger af tv-overvågningslovens § 3, stk. 1, og § 3 a, stk. 1, at private og offentlige myndigheder, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, ved skiltning eller på anden tydelig måde skal give oplysning herom. Undtaget fra denne oplysningspligt er dog tv-overvågning af pengetransportbiler og tv-overvågning uden billedoptagelse som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende, jf. lovens § 3, stk. 2. Undtaget er endvidere tv-overvågning, som forestås af politiet eller kriminalforsorgen, eller tv-overvågning som foretages med henblik på beskyttelse af militære anlæg, jf. lovens § 3 a, stk. 2.

Også databeskyttelsesforordningen indeholder regler om den registreredes ret til meddelelse om, at der indsamles oplysninger om den pågældende mv., jf. forordningens artikel 14. Dette gælder dog bl.a. ikke, hvis og i det omfang (1) den registrerede allerede er bekendt med oplysningerne, (2) meddelelse af sådanne oplysninger viser sig umulig eller vil kræve en uforholdsmæssig stor indsats, (3) indsamling eller videregivelse af oplysningerne er udtrykkeligt fastsat i lovgivningen, (4) personoplysningerne skal forblive fortrolige som følge af tavshedspligt i henhold til lovgivningen, herun-

der lovbestemt tavshedspligt, jf. forordningens artikel 14, stk. 5. Oplysningspligten kan endvidere begrænses i medfør af § 22 i databeskyttelsesloven, herunder hvis den registreredes interesse i af få meddelelsen findes at burde vige for afgørende hensyn til private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv, eller afgørende hensyn til offentlige interesser.

Med den foreslåede § 3 b præciseres det, at databeskyttelsesforordningens artikel 14 og § 22 i databeskyttelsesloven gælder, selv om der oplyses om overvågningen i medfør af tv-overvågningslovens regler.

Privates og offentlige myndigheders tv-overvågning af steder, der benyttes til almindelig færdsel, vil som altovervejende hovedregel være undtaget fra den oplysningspligt over for de registrerede personer, som følger af databeskyttelsesforordningens artikel 14. Det skyldes, at en sådan pligt i praksis normalt ville være umulig eller kræve en uforholdsmæssig stor indsats at opfylde, jf. artikel 14, stk. 5. De personer, der færdes på det tv-overvågede område, vil imidlertid som følge af den skiltning mv., som sker i medfør af tv-overvågningslovens §§ 3 og 3 a, blive gjort bekendt med tv-overvågningen.

For så vidt angår tv-overvågning af andre områder, f.eks. tv-overvågning af arbejdspladser, indebærer den foreslåede bestemmelse, at der – ud over den skiltning mv., som følger af tv-overvågningslovens §§ 3 og 3 a – også skal gives oplysning efter forordningens regler, dvs. som udgangspunkt en meddelelse til hver enkelt ansat om tv-overvågningen. Meddelelsen skal indeholde de oplysninger, som følger af forordningens artikel 14, stk. 1 og 2. Meddelelse om overvågningen må endvidere antages at skulle gives, inden denne påbegyndes, jf. herved Datatilsynets gældende praksis om god databehandlingskik på tv-overvågningsområdet, som forventes videreført inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen.

I andre tilfælde vil det i almindelighed være den dataansvarlige, der skal vurdere, om der er grundlag for at fravige den oplysningspligt, som følger af forordningens regler.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter persondatalovens § 26 a, stk. 1, må billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, kun videregives, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke, hvis videregivelsen følger af lov, eller hvis videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed.

I § 4 c, stk. 1, foreslås det at videreføre persondatalovens § 26 a, stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres således de gældende regler om begrænsninger i adgangen til at videregive billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed.

Med billed- og lydoptagelser forstås såvel stillbilleder som levende billeder med tilhørende optagelse af lyd. Bestemmelsen vil også omfatte billeder uden lyd og efter omstændighederne lyd uden billeder optaget med tv-overvågning.

Tv-overvågningsoptagelser i kriminalitetsforebyggende øjemed vil bl.a. sige tv-overvågning, som foretages med henblik på at forebygge kriminalitet, sikre tryghed for personer, der befinder sig i området, samt sikring af bevismateriale og dermed oplysninger til brug for politiets efterforskning i tilfælde af kriminalitet.

Med bestemmelsen sættes der snævre grænser for videregivelse af personoplysninger, der hidrører fra denne form for tv-overvågning, end hvad der gælder efter de almindelige behandlingsregler i databeskyttelsesforordningen (og databeskyttelsesloven). Efter den foreslåede bestemmelse vil videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, således kun kunne ske i følgende tre tilfælde:

Efter nr. 1 kan videregivelse ske, hvis der foreligger udtrykkeligt samtykke fra den berørte person (den registrerede). Dette svarer til, hvad der gælder for videregivelse af oplysninger om strafbare forhold efter bestemmelserne i databeskyttelseslovens § 8, stk. 2 (offentlige myndigheder), og § 8,

stk. 4 (private). Udtrykkeligt samtykke skal således forstås på samme måde som samtykkekravene i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 11, og artikel 7. Efter nr. 2 kan videregivelse endvidere ske, hvis det følger af lov. Endelig kan videregivelse efter nr. 3 desuden ske til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed (dvs. videregivelse med henblik på, at de pågældende personoplysninger kan indgå i en politimæssig efterforskning).

Samtykkereglen i nr. 1 indebærer, at der skal indhentes samtykke fra samtlige de personer, der er på optagelsen. I tilfælde, hvor der er flere personer på optagelsen, skal der således foreligge samtykke fra dem alle. I modsat fald må den dataansvarlige enten indskrænke videregivelsen til den del af optagelsen, hvor de personer, som har givet samtykke, er, eller foretage anonymisering af den eller de personer, fra hvem det ikke har været muligt at opnå samtykke (f.eks. ved billedbeskæring).

For finansielle virksomheders vedkommende forudsættes det, at bestemmelsen om tavshedspligt i § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ikke er til hinder for en sådan videregivelse. Det vil dermed ikke være uberettiget, at en finansiel virksomhed videregiver sådanne oplysninger til politiet.

Det er i øvrigt forudsat, at videregivelse af billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, som hidtil kan ske til videnskabelige eller statistiske formål efter bestemmelsen herom i databeskyttelseslovens § 10.

Der henvises til punkt 3.1 i de almindelige bemærkninger.

Efter de gældende regler i persondatalovens § 26 a, stk. 1, som foreslås videreført i den foreslåede § 4 c, stk. 1, må erhvervsdrivende ikke videregive billed- og lydoptagelser fra kriminalitetsforebyggende tv-overvågning til andre end politiet i kriminalitetsopklarende øjemed, medmindre den registrerede har givet samtykke eller andet følger af lov.

Med den foreslåede § 4 c, stk. 2, får erhvervsdrivende, der har været udsat for en eller flere berigelsesforbrydelser mv. eller forsøg herpå af ikke bagatelagtig karakter, f.eks. tyveri for en ikke ubetydelig værdi eller røveri, mulighed for efter visse nærmere betingelser at videregive billed- og lydoptagelser af den eller de formodede gerningspersoner fra tv-overvågning sammen med andre nødvendige oplysninger for at advare internt og andre erhvervsdrivende mod den formodede gerningsperson, hvis det kan forventes, at den pågældende gerningsperson vil begå ny ligeartet kriminalitet mod erhvervsdrivende.

Betingelserne for at videregive billed- og lydoptagelser fra kriminalitetsforebyggende tv-overvågning følger af bestemmelsens nr. 1-4.

For finansielle virksomheders vedkommende forudsættes det, at bestemmelsen om tavshedspligt i § 117, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed ikke er til hinder for en sådan videregivelse. Det vil dermed ikke være uberettiget, at en finansiell virksomhed videregiver sådanne oplysninger til andre erhvervsdrivende, f.eks. finansielle virksomheder, hvis videregivelsen opfylder betingelserne i den foreslåede § 4 c, stk. 2.

Efter den foreslåede betingelse i § 4 c, stk. 2, *nr. 1*, må der kun videregives billed- og lydoptagelser af personer, som formodes at have begået en eller flere berigelsesforbrydelser mv. af ikke bagatelagtig karakter eller forsøg herpå mod den erhvervsdrivende, der videregiver optagelserne.

Med billedoptagelser forstås både stillbilleder og levende billeder. Sammen med billedoptagelserne vil der efter bestemmelsen også i relevant og nødvendigt omfang kunne videregives tilhørende optagelser af lyd.

At der skal være tale om optagelser af personer, som formodes at have begået eller forsøgt at begå de nævnte forbrydelser, indebærer, at der skal være en betydelig grad af sikkerhed hos den erhvervsdrivende for, at personen, på de tv-overvågningsoptagelser, der ønskes videregivet, rent faktisk er gerningspersonen.

I den forbindelse er det værd at bemærke, at det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, at personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles. Det antages således at være et krav efter databeskyttelsesforordningen, at eventuelle andre identificerbare personer på optagelserne end den eller de formodede gerningspersoner så vidt muligt skal fjernes, sløres eller lignende, inden optagelserne videregives, således at det ikke længere er muligt at identificere disse andre personer på optagelserne.

Ved en berigelsesforbrydelse forstås de forbrydelser, der er nævnt i straffelovens §§ 276-289 a. I praksis vil den foreslåede ordning forventes at få betydning ved tyveri, svindel med betalingskort og røveri.

Ved anvendelsen af udtrykket »eller lignede« efter berigelsesforbrydelser forstås forbrydelser nært beslægtet med berigelsesforbrydelser som f.eks. brugstyverier.

Anvendelsen af udtrykket ”ikke bagatelagtig karakter” indebærer, at det f.eks. ikke vil være tilstrækkeligt til at opfylde

kriteriet, hvis der er tale om et simpelt butikstyveri af et par poser slik og en sodavand. Omvendt vil butikstyverier eller forsøg herpå for en værdi på over 500 kr. isoleret set opfylde kriteriet. Endvidere vil kriteriet, hvor værdien f.eks. ikke kan opgøres eller er mindre end 500 kr., kunne opfyldes, hvis forbrydelsen eller forsøget pga. udførelsesmåden ikke kan anses for at være bagatelagtig. I den forbindelse kan det bl.a. inddrages, om der er tale om gentagelsestilfælde, om det henset til udførelsesmåden har professionel karakter eller virker organiseret. På den baggrund vil det isoleret set opfylde kriteriet, hvis der er tale om røveri, svindel med betalingskort eller såkaldte kassedyk, hvor en gerningsperson eksempelvis udnytter et øjeblikks uopmærksomhed fra en kassed medarbejder til at tage pengesedler fra kassen.

Det er ikke et krav for videregivelse af optagelser, at den pågældende forbrydelse er fuldbrydet, så snart forsøget ikke er af bagatelagtig karakter.

Efter den foreslåede betingelse i § 4 c, stk. 2, *nr. 2*, skal den erhvervsdrivende senest samme dag som videregivelsen af optagelserne anmelde den eller de formodede gerningspersoner til politiet for at have begået den pågældende forbrydelse, som danner baggrund for videregivelsen af optagelserne med henblik på at advare andre erhvervsdrivende.

Den erhvervsdrivende skal således senest i umiddelbar forlængelse af videregivelsen indgive anmeldelsen til politiet om den pågældende forbrydelse. Trækkes anmeldelsen tilbage, eller finder politiet anmeldelsen grundløs, er betingelserne ikke længere opfyldt, og videregivelse må herefter ikke (længere) finde sted. Optagelsen må således ikke længere fremgå af det lukkede system. For modtagere af optagelsen, som f.eks. har anvendt dette i kriminalitetsforebyggende øjemed, vil artikel 5 i databeskyttelsesforordningen normalt indebære, at dette ikke længere må opbevares og skal slettes.

Der stilles ikke krav om, at politiet har foretaget egentlig sagsbehandling som følge af anmeldelsen eller kvitteret for anmeldelsen, for at optagelser må videregives.

Betingelsen kan ikke opfyldes ved, at den eller de formodede gerningspersoner er anmeldt til politiet for en anden forbrydelse.

Efter den foreslåede betingelse i § 4 c, stk. 2, *nr. 3*, må videregivelse kun ske, hvis der er konkrete grunde til at tro, at den eller de formodede gerningspersoner på ny vil begå ligeartet kriminalitet som nævnt i nr. 1 mod andre erhvervsdrivende som f.eks. en bestemt gruppe af erhvervsdrivende i en specifik by, region eller hele landet.

Det er således en forudsætning, at det på baggrund af konkrete foreliggende oplysninger vurderes at være en vis kvalificeret risiko for, at den eller de formodede gerningspersoner vil begå berigelseskriminalitet eller lignende mod de erhvervsdrivende, som optagelserne videregives til.

Det skal således ud fra de foreliggende omstændigheder kunne sandsynliggøres, at der er en sådan vis kvalificeret risiko. De omstændigheder, der kan tænkes at blive inddraget ved vurderingen af sandsynligheden, er f.eks. den måde, som forbrydelsen er udført på (modus operandi), grovheden af forbrydelsen, eventuelle tidligere lignende tilfælde og øvrige forhold, som tyder på, at der er risiko for, at andre erhvervsdrivende vil blive udsat for en lignende forbrydelse, og som dermed gør det relevant og nødvendigt at advare de erhvervsdrivende, der kan tænkes at være en risiko for bliver udsat.

Ud over, at det skal sandsynliggøres, at der er en sådan risiko, skal videregivelsen begrænses, så vidt det er muligt. Optagelserne må derfor ikke videregives til erhvervsdrivende, der på forhånd kan udelukkes fra at være i risikogruppen for at blive udsat for den eller de formodede gerningspersoners forbrydelser.

Den kreds af erhvervsdrivende, som optagelserne videregives til, skal således i videst muligt omfang begrænses geografisk til erhvervsdrivende i de områder, hvor den eller de formodede gerningspersoner kan forventes at slå til, og til den type eller gruppe af erhvervsdrivende, der kan forventes udsat for den eller de formodede gerningspersoners kriminalitet.

Foreligger der f.eks. oplysninger om, at den eller de formodede gerningspersoner har begået tricktyverier eller forsøg herpå mod en række butikker inden for en bestemt butikskæde i flere byer, vil optagelserne af den eller de formodede gerningspersoner som udgangspunkt kunne videregives til de butikker inden for kæden i de dele af landet, hvor den eller de formodede gerningspersoner kan forventes at begå lignende kriminalitet mod kæden.

Det er ikke udelukket, at optagelser vil kunne videregives til en gruppe af erhvervsdrivende, der geografisk dækker hele landet, hvis der er sandsynlighed for, at den eller de formodede gerningspersoner vil begå forbrydelserne i hele landet. Det kan f.eks. være en situation, hvor en gruppe af gerningspersoner i forening begår tyverier, røverier eller lignende i flere byer, og hvor der tegner sig et billede af, at de formodede gerningspersoners forbrydelser forventes at kunne ske i hele landet.

Forudsætningen om, at vurderingen skal baseres på konkrete foreliggende oplysninger, indebærer omvendt, at det ikke vil være tilstrækkeligt for en videregivelse, at det blot ikke kan

udelukkes, at den eller de formodede gerningspersoner vil begå ligeartet kriminalitet mod de pågældende erhvervsdrivende. Med ligeartet kriminalitet forstås berigelsesforbrydelser eller lignende.

Der er som anført under pkt. 4 i de almindlige bemærkninger ikke tilsigtet en fravigelse fra databeskyttelsesforordningens regler. Kravet efter den foreslåede § 4 c, stk. 2, nr. 3, skal således bl.a. forstås i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 2, og artikel 24, stk. 1, om den dataansvarliges ansvar for f.eks. at kunne påvise, at behandling af personoplysninger er i overensstemmelse med forordningen.

Efter den foreslåede betingelse i § 4 c, stk. 2, nr. 4, må videregivelsen alene ske i et lukket system inden for den erhvervsdrivendes egen organisation eller en erhvervsorganisation, sammenslutning af erhvervsdrivende eller lignende, som er ansvarlig for systemet.

At videregivelsen skal ske inden for et lukket system indebærer, at videregivelsen ikke vil kunne ske på en hjemmeside på internettet, herunder i lukkede grupper på sociale netværk, såsom facebook og twitter. Videregivelsen vil derimod kunne ske via et sikkert intranet. Kravet om, at det skal være et system inden for en erhvervsorganisation, sammenslutning af erhvervsdrivende eller lignende, indebærer, at det er organisationen mv., som skal være ansvarlig for systemet, som medlemmerne er eller kan være tilsluttet.

At organisationen mv. skal være ansvarlig for systemet betyder ikke nødvendigvis samtidig et dataansvar for videregivelsen af optagelserne, jf. herved definitionen af en dataansvarlig i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 7. Videregivelsen af optagelserne vil dog i givet fald kunne foretages af organisationen mv. på vegne af den erhvervsdrivende, dvs. som databehandler, jf. herved definitionen af en databehandler i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 8.

Endvidere er det efter den foreslåede § 4, stk. 2, nr. 4, en betingelse, at vurderingen af, om optagelser må videregives i systemet, skal foretages af en eller flere kvalificerede fagpersoner. Det indebærer, at den eller de pågældende fagpersoner skal have fornødne uddannelses- og erfaringsmæssige kompetencer til at foretage vurderingerne efter nr. 1-3 på baggrund af optagelserne og de foreliggende oplysninger.

Kravet indebærer ikke, at hver enkelt erhvervsdrivende, der ønsker at videregive en optagelse, nødvendigvis skal ansætte kvalificerede fagpersoner til at vurdere, om den erhvervsdrivende må videregive optagelsen. Det er derfor tilstrækkeligt, hvis der inden for den samlede kreds af erhvervsdrivende, der er tilsluttet systemet, er kvalificerede fagpersoner, der vurderer, om de erhvervsdrivendes optagelser kan videregives i systemet. Erhvervsdrivende, der går sammen om at op-

rette et lukket system, vil således eksempelvis kunne gå sammen om at ansætte – eller på anden måde sikre tilknytning af – en eller flere kvalificerede fagpersoner til at foretage vurderingerne. Den eller de kvalificerede fagpersoner kan eksempelvis også være ansat centralt i organisationen eller lignende, ligesom de kan være tilknyttet som ekstern bistand.

En sådan kvalificeret fagperson kan således f.eks. være en ansat, leder, ekstern konsulent eller lignende med relevant uddannelsesbaggrund, herunder efteruddannelse, og relevant erfaring med sager om berigelseskriminalitet. Det kan også være flere fagpersoner med forskellige kompetencer inden for f.eks. jura, sikkerhed og sager om berigelseskriminalitet, der tilsammen har de fornødne kompetencer, og som hver især kan inddrages i fornødent omfang afhængigt af situationen.

Det afgørende for, om kompetencerne kan anses for tilstrækkelige, er, om der herved opnås en tilstrækkelig sikkerhed for, at billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning ikke videregives ulovligt inden for systemet til en kreds af erhvervsdrivende. Dette indebærer, at der f.eks. er større krav til de kompetencer, der skal inddrages første gang, der skal foretages en vurdering i bestemt type situation, hvorimod der ved senere sammenlignelige situationer måske ikke stilles de helt samme krav. På samme måde er der større krav til kompetencerne i tvivlstilfælde end i de helt oplagte situationer, som f.eks. kan fremgå af konkrete retningslinjer.

Hvad, der nærmere skal anses for tilstrækkelig sikkerhed, må fastlægges i tilsynspraksis, jf. herved den foreslåede § 4 c, stk. 3, hvorefter det foreslås, at det er en betingelse, at der er indhentes tilladelse fra Datatilsynet til behandlingen af oplysninger i systemet.

Derudover er det en betingelse efter den foreslåede § 4 c, stk. 2, nr. 4, at det skal sikres i systemet, at det kun kan tilgås af et begrænset antal autoriserede personer hos de relevante erhvervsdrivende og den systemansvarlige, dvs. erhvervsorganisationen, sammenslutningen eller lignende. Optagelserne må således ikke kunne tilgås af enhver hos de erhvervsdrivende og den systemansvarlige. Adgangen til optagelserne skal i systemet begrænses til nogle få ansvarlige, der i forbindelse med udførelsen af deres funktion og arbejdsopgaver har behov for at kunne tilgå oplysningerne.

Når optagelserne i systemet er tilgået af en autoriseret hos de erhvervsdrivende, vil de efter de almindelige regler i databeskyttelsesforordningen og den foreslåede databeskyttelseslov kunne benyttes i relevant og nødvendigt omfang hos den erhvervsdrivende i kriminalitetsforebyggende øjemed. Eksempelvis vil det kunne være nødvendigt at gøre billeder mv. tilgængelige for en butiksdetektiv og/eller relevante medarbejdere med kundekontakt, så den eller de formodede

gerningspersoner kan identificeres mv. hos den erhvervsdrivende.

I den foreslåede § 4 c, stk. 3, 1. pkt., fastsættes som en yderligere betingelse for videregivelse af optagelser fra tv-overvågning af formodede gerningspersoner til andre erhvervsdrivende, at den systemansvarlige forinden iværksættelse af videregivelser inden for systemet, der er nævnt i den foreslåede § 4 c, stk. 2, nr. 4, skal have indhentet Datatilsynets tilladelse til behandlingen af oplysningerne i systemet.

Det er således den systemansvarlige erhvervsorganisation, erhvervs sammenslutning eller lignende, som skal søge Datatilsynet om tilladelse til behandlingen.

Med bestemmelsen overlades det til Datatilsynet i hvert enkelt tilfælde at afgøre, om oprettelsen af sådanne systemer i tilstrækkeligt omfang lever op til kravene i den foreslåede § 4 c, stk. 2, og i bekræftende fald eventuelt at give individuelle forskrifter med hensyn til systemets brug. Ved Datatilsynets bedømmelse af, om en ansøgning bør imødekommes, skal der indgå en vurdering af formålet i forhold til den risiko for krænkelse af privatlivets fred, som oprettelse og brugen af systemet kan medføre, ligesom der eksempelvis kan fastsættes særlige sikkerhedsforanstaltninger og stilles sådanne andre vilkår, som i hvert enkelt tilfælde skønnes nødvendige. Det kan f.eks. være krav om sletning af optagelser efter en vis periode.

Datatilsynet kan efter den foreslåede bestemmelse i § 4 c, stk. 3, 2. pkt., fastsætte vilkår for tilladelsen, f.eks. med henblik på at sikre lovlige behandling af personoplysninger i systemet mv.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2 i de almindelige bemærkninger.

Det følger af persondatalovens § 26 a, stk. 2, at optagelser som nævnt i § 26 a, stk. 1, dvs. tv-overvågningsoptagelser med personoplysninger optaget i kriminalitetsforebyggende øjemed skal slettes senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget, jf. dog § 26 a, stk. 3.

I § 4 c, stk. 4, foreslås persondatalovens § 26 a, stk. 2, videreført.

Med bestemmelsen fraviges med hensyn til billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, den almindelige regel i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e, hvorefter indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.

Er der tale om billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der ikke er optaget i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed (f.eks. i tilfælde, hvor tv-overvågningen er sket som led i overvågningen af maskiner eller andre tekniske installationer), vil forordningens artikel 5, stk. 1, litra e, regulere, hvor længe de pågældende optagelser kan opbevares.

30 dages fristen i den foreslåede § 4 c, stk. 4, skal bl.a. ses i lyset af, at det for efterforskningen af visse former for kriminalitet i praksis kan være nødvendigt at have adgang til optagelser foretaget en vis kortere periode forud for selve det tidspunkt, hvor kriminaliteten er begået. F.eks. gælder det med hensyn til tilfælde, hvor en røver i perioden forud for røveriet har foretaget rekognoscering på stedet.

Bestemmelsen giver som anført i alle tilfælde ret til opbevaring af optagelser i 30 dage, men samtidig tilsiger almindelige databeskyttelseshensyn, at der sker sletning på et tidligere tidspunkt, hvis vedkommende dataansvarlige vurderer, at der ikke er behov for yderligere opbevaring.

Det skal understreges, at den foreslåede bestemmelse kun omfatter billed- og lydoptagelser. Bestemmelsen er derfor ikke til hinder for, at den dataansvarlige opbevarer andre oplysninger end billed- og lydoptagelser, f.eks. skriftlige noter om optagelsen, i et længere tidsrum. For sådanne oplysningers vedkommende vil databeskyttelsesforordningens almindelige sletningsregel i artikel 5, stk. 1, litra e, finde anvendelse.

Efter persondatalovens § 26 a, stk. 3, kan optagelser opbevares i et længere tidsrum end nævnt i § 26 a, stk. 2, hvis det er nødvendigt af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist. Den dataansvarlige skal i så fald inden for den i stk. 2 angivne frist underrette den, som tvisten vedrører, og på anmodning udlevere en kopi af optagelsen til den pågældende.

I § 4 c, stk. 5, foreslås persondatalovens § 26 a, stk. 3, videreført.

Den foreslåede § 4 c, stk. 5, indeholder en undtagelse fra reglen i den foreslåede § 4 c, stk. 4, om, at sletning skal ske senest 30 dage efter optagelsen. Ifølge den foreslåede bestemmelse kan opbevaring af de pågældende optagelser således ske ud over den i stk. 4 indeholdte frist, hvis opbevaringen er nødvendig for den dataansvarliges behandling af en konkret tvist, f.eks. en sag om bortvisning af en medarbejder, eller af hensyn til videregivelse i kriminalitetsforebyggende øjemed efter den foreslåede § 4 c, stk. 2.

Bestemmelsen giver adgang til at opbevare oplysninger om den, som tvisten vedrører, men derimod ikke til opbevaring

af optagelser af andre personer, som ikke har relation til den pågældende tvist. Opbevaring af såkaldt »overskudsinformation« skal den dataansvarlige undgå ved i videst muligt omfang at anonymisere de pågældende oplysninger.

Beslutter en dataansvarlig at opbevare optagelser i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 4 c, stk. 5, pga. en tvist, skal den, som tvisten vedrører, underrettes om det snarest muligt og inden udløb af 30 dages fristen. Fremsættes der anmodning herom, skal vedkommende desuden have udleveret en kopi af optagelsen. Den kopi, som udleveres, forudsættes forinden anonymiseret i det ovenfor nævnte omfang.

Som noget nyt foreslås det i § 4 c, stk. 5, indført, at optagelser af formodede gerningspersoner på samme måde som for optagelser, der er nødvendige til brug for en konkret tvist, skal kunne opbevares længere end 30 dage i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til den dataansvarliges behandling af billed- og lydoptagelser i kriminalitetsforebyggende øjemed efter bestemmelsen i den foreslåede § 4 c, stk. 2. Til forskel fra sager om konkrete tvister stilles der i sidstnævnte tilfælde imidlertid ikke krav om udlevering af kopi af optagelsen til den eller de formodede gerningspersoner.

Opbevares optagelser af formodede gerningspersoner i medfør af § 4 c, stk. 5, gælder udgangspunktet om underretning til den registrerede efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, jf. herved også bemærkningerne til § 1, nr. 1. Dog må det antages, at underretning i almindelighed kan undtages efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, da underretning i de fleste tilfælde må antages at være umulig eller kræve en uforholdsmæssig stor indsats, eller efter § 22 i databeskyttelsesloven pga. afgørende hensyn til private interesser eller offentlige interesser, herunder forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af strafbare handlinger.

Bestemmelserne i den foreslåede § 4 c regulerer ikke spørgsmålet om, i hvilket omfang der kan foretages tv-overvågning med billed- og lydoptagelse. Som hidtil reguleres privates adgang til at foretage tv-overvågning med billedoptagelse i tv-overvågningslovens §§ 1 og 2 (for så vidt angår steder, hvortil der er almindelig adgang mv.) og straffeloven (for så vidt angår tv-overvågning af ikke frit tilgængelige steder). Spørgsmålet om adgangen til at foretage lydoptagelse er ikke reguleret i tv-overvågningsloven, men i straffeloven, der i lovens § 263, stk. 1, nr. 3, indeholder et forbud mod ved hjælp af et apparat uberettiget hemmeligt at aflytte eller optage udtalelser fremsat i enrum, telefonsamtaler eller anden samtale mellem andre eller forhandlinger i lukket møde, som vedkommende ikke selv deltager i, eller hvortil vedkommende uberettiget har skaffet sig adgang.

Det bemærkes i øvrigt, at de foreslåede bestemmelser om videregivelse og sletning vedrører den dataansvarlige, dvs.

den, som efter databeskyttelsesforordningens almindelige regler er dataansvarlig for at optage de pågældende billed- og lydoptagelser med personoplysninger. Øvrige spørgsmål om sletning og videregivelse af optagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning, reguleres bl.a. af databeskyttelsesforordningens almindelige regler, herunder forordningens artikel 5, stk. 1, litra e. I praksis indebærer det bl.a., at optagelser, der i overensstemmelse med forslaget måtte være videregivet af en erhvervsdrivende til politiet til brug for opklaringen af kriminalitet, kan opbevares hos politiet efter de for politiet gældende regler, jf. også betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning, side 189.

Der henvises til punkt 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter persondatalovens § 26 d må en kommune kun behandle billedoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning omfattet af § 2 a i lov om tv-overvågning, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til behandlingen, eller hvis behandlingen sker med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i det tv-overvågede område. Sådanne optagelser må videregives i de tilfælde, der er nævnt i § 26 a, stk. 1, og sådanne optagelser skal slettes, senest 30 dage efter at optagelserne er foretaget.

Med den foreslåede § 4 d videreføres persondatalovens § 26 d.

Bestemmelsen i § 4 d, stk. 1, indebærer, at kommunernes (interne) behandling af billedoptagelser fra tv-overvågning, som foretages i medfør af tv-overvågningslovens § 2 a, af frit tilgængelige områder som led i en generel tryghedsskabende indsats for kommunens borgere kun må ske, hvis (1) den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke, eller hvis (2) behandlingen sker med det formål at fremme trygheden for personer, der færdes i det tv-overvågede område.

Samtykkekravet i nr. 1 skal forstås i overensstemmelse med begrebet 'samtykke fra den registrerede' i artikel 4, nr. 11, i databeskyttelsesforordningen. Med den registreredes samtykke skal således forstås enhver frivillig, specifik, informeret og utvetydig viljestilkendegivelse fra den registrerede, hvorved den registrerede ved erklæring eller klar bekræftelse indvilliger i, at personoplysninger, der vedrører den pågældende, gøres til genstand for behandling. Den dataansvarlige vil således ikke kunne opnå stiltiende eller indirekte tilslutning til behandling af oplysninger, jf. herved også kravet om, at et samtykke skal være udtrykkeligt.

Efter betingelsen i nr. 2 må tv-optagelser med personoplysninger anvendes i situationer, hvor det kan medvirke til at fremme trygheden for personer, der færdes i det tv-overvå-

gede område. Som eksempel herpå kan nævnes tilfælde, hvor optagelserne anvendes til at »spotte« unger, der er årsag til uro i et bestemt område, så der kan gribes ind over for dem på et tidligt tidspunkt – inden de begår strafbare handlinger – og genskabe trygheden for de borgere, der færdes i området. Som et andet eksempel kan tænkes, at en kommune med henblik på at planlægge sin tryghedsskabende indsats ønsker en mere generel kortlægning af, hvordan og på hvilke tidspunkter et område er plaget af uro, og at optagelserne kan bidrage hertil.

Sammenfattende må tv-optagelserne alene gennemses og/eller anvendes med henblik på at afdække mv., om der i det tv-overvågede område er foregået noget, som er egnet til at skabe utryghed – f.eks. chikane, uro eller hærværk – som tv-overvågningen har til formål at modvirke. Omvendt må tv-optagelserne f.eks. ikke gennemses eller anvendes med henblik på at kontrollere kommunens ansatte eller borgere, der færdes i det tv-overvågede område.

Den foreslåede § 4 d, stk. 2, indebærer, at en kommunes tv-overvågning, som foretages i medfør af tv-overvågningslovens § 2 a, af frit tilgængelige områder som led i en generel tryghedsskabende indsats for kommunens borgere også er omfattet af den særlige regel i den foreslåede § 4 c, stk. 1, om videregivelse af bl.a. billedoptagelser med personoplysninger. Det indebærer, at billedoptagelser, som en kommune foretager efter lovens § 2 a, som udgangspunkt kun må videregives, hvis den registrerede har givet samtykke, eller til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed.

Desuden foreslås det med bestemmelsen i § 4 d, stk. 3, videreført, at en slettefrist på 30 dage – svarende til slettefristen i den foreslåede § 4 c, stk. 4 – skal gælde for en kommunes billedoptagelser, som foretages efter lovens § 2 a senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget. Det foreslås også videreført, at undtagelserne til den almindelige slettefrist på 30 dage i den foreslåede § 4 c, stk. 5, som viderefører persondatalovens § 26 a, stk. 3, ikke skal gælde for kommuners tv-overvågning, som foretages efter lovens § 2 a.

Med bestemmelsen fraviges med hensyn til de nævnte billedoptagelser – ligesom den foreslåede § 4 c, stk. 4 – den almindelige regel i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e, hvorefter indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.

Er der til tale om billedoptagelser med personoplysninger, der ikke er optaget efter lovens § 2 a, vil forordningens artikel 5, stk. 1, litra e, regulere, hvor længe de pågældende optagelser kan opbevares.

På samme måde som med den foreslåede § 4 c, stk. 4, skal 30 dages fristen bl.a. ses i lyset af, at det for efterforskningen af visse former for kriminalitet i praksis kan være nødvendigt at have adgang til optagelser foretaget en vis kortere periode forud for selve det tidspunkt, hvor kriminaliteten er begået.

Bestemmelsen giver som anført i alle tilfælde ret til opbevaring af optagelser i 30 dage, men samtidig tilsiger almindelige databeskyttelseshensyn, at der sker sletning på et tidligere tidspunkt, hvis vedkommende dataansvarlige vurderer, at der ikke er behov for yderligere opbevaring.

Det skal understreges, at den foreslåede bestemmelse kun omfatter billedoptagelser. Bestemmelsen er derfor ikke til hinder for, at den dataansvarlige opbevarer andre oplysninger end billedoptagelser, f.eks. skriftlige notater om optagelsen, i et længere tidsrum. For sådanne oplysningers vedkommende vil databeskyttelsesforordningens almindelige sletningsregel i artikel 5, stk. 1, litra e, finde anvendelse.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede § 4 e videreføres den gældende retstilstand, hvorefter Datatilsynet fører tilsyn med behandling af personoplysninger omfattet af reglerne i persondatalovens §§ 26 a og 26 d.

Der skal således fortsat føres tilsyn med overholdelsen af reglerne om behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, som foreslås videreført i tv-overvågningslovens § 4 c og § 4 d, jf. nærmere herom ovenfor, og tilsynet skal fortsat varetages af Datatilsynet.

Efter bestemmelsen har Datatilsynet kompetence i relation til enhver behandling af personoplysninger, som omfattes af de foreslåede §§ 4 c og 4 d. Datatilsynets oprettelse, opgaver og beføjelser følger af kapitel 10 i forslaget til databeskyttelsesloven.

I medfør af § 27, stk. 1, i forslaget til databeskyttelsesloven vil Datatilsynet i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens kapitel VI føre tilsyn med enhver behandling, der omfattes af den foreslåede databeskyttelseslov, databeskyttelsesforordningen og anden lovgivning, som ligger inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger, jf. medmindre der er tale om behandling, som udføres for domstolene, som er undergivet tilsyn af Domstolsstyrelsen.

Til nr. 3

Det følger af persondatalovens § 70, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af lovens § 26 a straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Med den foreslåede indsættelse af et nyt stykke 2 i tv-overvågningslovens § 5, stk. 2, videreføres det, at overtrædelse af reglerne om videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der er optaget i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, kan straffes med bøde eller fængsel.

Med henblik på at afstemme dette lovforslag med forslaget til databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen foreslås det imidlertid, at bødeniveauet forhøjes væsentligt i forhold til det nuværende bødeniveau efter persondataloven, ligesom der foreslås en strafferamme på fængsel i indtil 6 måneder i stedet for de gældende 4 måneder. Der er i den forbindelse – ligesom i forslaget til databeskyttelsesloven – skævet til straffelovens § 264 d, hvorefter straffen er bøde eller fængsel indtil 6 måneder for den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden.

Udmåling af straf efter bestemmelsen skal således ske forholdsmæssigt i forhold til strafniveauet for overtrædelser af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen.

Afattelsen af indledningen til bestemmelserne har til formål at sikre, at handlinger, der tillige indebærer en overtrædelse af bestemmelser, der kan medføre højere straf, kan henføres under sådanne bestemmelser. Der tænkes herved navnlig på bestemmelsen i straffelovens § 264 d om bl.a. forsætlig, uberettiget videregivelse af oplysninger om en anden persons private forhold.

Samtidig foreslås det, at der skal være den samme straf for overtrædelse af de foreslåede § 4 c, stk. 2 og 3, der giver erhvervsdrivende mulighed for at videregive billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning af formodede gerningspersoner. Overtrædelse af reglerne i de foreslåede § 4 c, stk. 2 og 3, ved f.eks. manglende overholdelse af betingelserne kan således ligeledes medføre bøde- eller fængselsstraf.

Til § 2

Bestemmelsen giver hjemmel for vedkommende minister til at udstede en bekendtgørelse, hvori der kan fastsættes nærmere regler for en behandling af personoplysninger, der er omfattet af lov om retshåndhavende myndigheders behand-

ling af personoplysninger, og som foretages for politiet, anklagemyndigheden, herunder den militære anklagemyndighed, kriminalforsorgen og Den Uafhængige Politiklagemyndighed.

Lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger gælder ifølge lovens § 1, stk. 1, for politiets, anklagemyndighedens, herunder den militære anklagemyndighedens, kriminalforsorgens, Den Uafhængige Politiklagemyndigheds og domstolenes behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og for anden ikkeautomatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, når behandlingen foretages med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder for at beskytte mod eller forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed.

Loven finder imidlertid ikke anvendelse på den behandling af personoplysninger, som udføres for eller af politiets og forsvarrets efterretningstjenester.

Endvidere finder loven ikke anvendelse på behandling af personoplysninger i medfør af EU-retsakter, der den 6. maj 2016 eller inden denne dato er trådt i kraft på området for retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde, og som regulerer behandling mellem medlemsstaterne og de udpegede myndigheders adgang til EU-informationssystemer.

Desuden gælder loven ikke, hvor regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, går forud for reglerne i denne lov.

Vedkommende minister vil således i praksis være justitsministeren for så vidt angår politiet, anklagemyndigheden og kriminalforsorgen. For den militære anklagemyndighed vil vedkommende minister være forsvarsministeren.

I medfør af bestemmelsen kan der fastsættes nærmere regler, som supplerer eller præciserer de regler, der følger direkte af loven, f.eks. vedrørende indsigtshæftningen, videregivelse af oplysninger og de sikkerhedsforanstaltninger, der knytter sig til den pågældende behandling. Der vil således i en bekendtgørelse udstedt efter bestemmelsen kunne fastsættes regler, der begrænser den adgang til at videregive oplysninger, herunder følsomme oplysninger, som følger af behandlingsreglerne i loven, f.eks. lovens § 10 om behandling af følsomme oplysninger. En forudsætning herfor er selvsagt, at reglerne er forenelige med retshåndhævelsesdirektivet (direktiv nr. 2016/680/EU).

Reglerne offentliggøres i Lovtidende og må derfor ikke indeholde oplysninger, som det er påkrævet at hemmeligholde af hensyn til gennemførelse af de foreskrevne kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger eller på grund af afgørende hensyn til andre offentlige interesser.

Bestemmelsen tager sigte på behandlinger, hvor særlige forhold taler for, at der på bekendtgørelsesniveau fastsættes nærmere regler for behandlingen. Sådanne særlige forhold kan f.eks. være, at der i behandlingen indgår meget store mængder af følsomme oplysninger, eller at der er tale om en behandling, som indebærer en høj grad af kontakt med borgerne.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 25. maj 2018.

Bestemmelsen skal ses i lyset af, at persondataloven, herunder lovens kapitel 6 a med specifikke regler om behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, ophæves fra denne dato i medfør af forslaget til databeskyttelsesloven.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Stk. 1.

Tv-overvågningsloven gælder ikke for Færøerne, jf. lovens § 7.

Desuden gælder persondataloven ikke for Færøerne, jf. lovens § 83, 1. pkt., men er dog sat i kraft i medfør af denne bestemmelse ved kongelig anordning nr. 754 af 19. juni 2017 for behandling af personoplysninger for rigsmyndighederne på Færøerne. Persondatalovens kapitel 6 a er imidlertid ikke sat i kraft for Færøerne.

For andre end rigsmyndigheder gælder på Færøerne i stedet lagtingslov nr. 73 af 8. maj 2001 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

Herudover gælder lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for rigsmyndighedernes behandling af oplysninger med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger, jf. lovens § 56.

Det foreslås på den baggrund, at loven ikke skal gælde for Færøerne, men at lovens § 2 delvis skal kunne sættes i kraft

for rigsmyndighederne på Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 2.

Tv-overvågningsloven gælder endvidere ikke for Grønland, jf. lovens § 7.

Desuden gælder persondataloven ikke for Grønland, jf. lovens § 83, 2. pkt., men er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 1238 af 14.

oktober 2016. Persondatalovens kapitel 6 a er imidlertid ikke sat i kraft for Grønland.

Det foreslås, at loven ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland – og ikke blot for rigsmyndighederne – med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om tv-overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 11. oktober 2007 som ændret ved lov nr. 713 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 422 af 10. maj 2011, § 1 i lov nr. 736 af 25. juni 2014 og § 5 i lov nr. 1728 af 27. december 2016, foretages følgende ændringer:

§ 5. ---

3. I § 5 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
 »Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder den, der i forbindelse med en behandling, som udføres for private, overtræder § 4 c.«
 Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

Stk. 2-5 ...

§ 2

I lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, jf. lov nr. 410 af 27. april 2017, foretages følgende ændringer:

§ 51. ---

1. I § 51 indsættes før stk. 1 som nyt stykke:
 »Vedkommende minister kan i særlige tilfælde fastsætte nærmere regler for behandlinger af oplysninger omfattet af loven, som foretages for politiet, anklagemyndigheden, herunder den militære anklagemyndighed, kriminalforsorgen og Den Uafhængige Politiklagemyndighed.«
 Stk. 1 bliver herefter stk. 2.